

დიპლომატი

დიპლომატიური კლუბის სასწავლო პროექტი

სპეცგამოშვება | 25 მარტი 2014

საბერძნეთი Greece

Σας συγχαλούμε την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου
και ευχόμεθα στον Ελληνικό λαό την ανάπτυξη και
πρόοδο.

გილოცავთ საბერძნეთის რესპუბლიკის
დამოუკიდებლობის დღეს

იერონიმე II

მთავარეპისკოპოსი
ათენისა და სრულიად
ელადისა

ილია II

საქართველოს
კათალიკოს პატრიარქი

საბერძნეთის რესპუბლიკა

მოკლე ინფორმაცია

Ελληνική Δημοκρατία
Ellinikí Dimokratía

საბერძნეთი

დევიზი: Ελευθερία ή θάνατος Eleftheria i than-
atos

ჰიმნი: Ύμνος εις την Ελευθερίαν Ýmnos eis tîn
Eleutherían

საბერძნეთი მსოფლიოს ერთ-ერთი უძველესი ცივილიზაციის მქონე ქვეყანაა. ბერძენმა ხალხმა კარგად იცის თავისი კულტურის ფასი და მას უდიდეს პატივს სცემს-ამაყობს მისით. საბერძნეთი-უნიკალური ქვეყანაა. მხოლოდ ამ ქვეყანაში ყოფნის დროს შეუძლია ადამიანს სრულად შეიგრძნოს ეპოქის სულისკვეთება, შეეხოს ისტორიასა და მითოლოგიას, ჩაუღრმავდეს ლეგენდარული ცივილიზაციის იდეალს სამყაროს. გეოგრაფიული მდებარეობა-საბერძნეთი მდებარეობს სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპაში იგი განლაგებულია ბალკანეთის ნახევარკუნძულის დასავლეთით და შემდეგ კუნძულებზე: კრეტა, როდოსი, სამოსი, ლესბოსი. გარშემორტყმულია იონიის, ხმელთაშუა და ეგეოსის ზღვებით. ესაზღვრება ალბანეთს, მაკედონიას, ბულგარეთს

და თურქეთს. ფართობი-131.94 კვ.კმ. მათ შორის 25 ათასიკვ.კმ. მოდის კუნძულებზე. მოსახლეობა-11.35 მლნ. სიმჭიდროვე 1 კვ.კმ 86 კაცი. მოსახლეობის 65.7 პროცენტი ცხოვრობს ქალაქებში. სოფლის მოსახლეობა შეადგენს 34.3 პროცენტს. ეროვნული შემადგენლობა-დაახლოებით 90 პროცენტი ბერძენია, დანარჩენი თურქები(140 ათასზე მეტი). ქვეყანაში ცხოვრობს ბევრი ემიგრანტი აღმოსავლეთ ევროპიდან, დსთ-სა და აღმოსავლეთ აზიის ქვეყნებიდან. ენა-სახელმწიფო ენა-ბერძნულია. რელიგია-მართლმადიდებლობა. ბერძენების უმეტესობა მართლმადიდებლებია, თუმცა, ასევე ცხოვრობენ კათოლიკები და ეთნიკური თურქი მუსლიმები ადმინისტრაციული მოწყობა-ქვეყანა დაყოფილია 51 პრეფექტურად, რომლებიც გაერთიანებულია 13 პრეზინციაში. ქვეყნის დედაქალაქი-ათენი 3.4 მლნ. მოსახლეობით. ეროვნული დღესასწაული-25 მარტი. აღინიშნება 1838 წლიდან. საპარლამენტო რესპუბლიკა-კონსტიტუციის თანახმად 1975 წელს საბერძნეთი გახდა საპარლამენტო რესპუბლიკა. სახელმწიფოს მეთაური-პრეზიდენტი, რომელსაც 5 წლის ვადით ირჩევენ. პარლამენტი-ერთ პალატი-ანია, შედგება 300 დეპუტატისაგან. ირჩევენ 4 წლის ვადით. ფულის ერთეული-ევრო(2002 წლამდე დრახმა). ეკონომიკა-საბერძნეთი საშუალო დონის განვითარების ინდუსტრიულ-აგრარული ქვეყანაა. 2001 წელს საბერძნეთი შეუერთდა ევროპის ეკონომიკურ და სავალუტო კავშირს. საგარეო პოლიტიკა-საბერძნეთი ატარებს მრავალვექტორულ, დამოუკიდებელ საგარეო პოლიტიკას, რაც განპირობებულია ევროკავშირსა და ნატოში გაწევრიანებით. საბერძნეთს მნიშვნელოვანი როლი აკისრია რეგიონში მშვიდობის განმტკიცებისა და ეკონომიკური და კულტურული თანამშრომლობის განვითარებაში. კულტურა-საბერძნეთი უძველესი ცივილიზაციისა და კულტურის ქვეყანაა. მსოფლიოში აღიარებულია არქეოლოგიური და არქიტექტურული ძეგლების მრავალფეროვნებით. ძველ საბერძნეთში იღებს სათავეს ევროპული პოეზია და დრამა. საბერძნეთი პირველი ოლიმპიური თამაშების სამშობლოა. ტრადიციის მიხედვით ოლიმპიურ ცეცხლს ანთებენ ოლიმპოს მთაზე.

ნმ. ანდრია
პირველწოდებულის
სახელობის ქართული
უნივერსიტეტის რექტორი,
პროფესორი
სერგო ვარდოსანიძე

საქართველოში საბერძნეთის რესპუბლიკის
საგანგებო და სრულუფლებიან ელჩს, მის
აღმადებულებას ელჩეთერიოს პროიოსს

ბატონო ელჩო,

მაქვს პატივი გამოვხატო ჩემი ღრმა
პატივისცემა საქართველოში საბერძნეთის
საელჩოსა და პირადად თქვენს მიმართ და
მოგილოცოთ საბერძნეთის რესპუბლიკის
ეროვნული ღესასწაული-დამოუკიდებლობის
დღე. მიიღო ბერძენ ხალხს ვუსურვო დიდი
წარმატებები და კეთილდღეობა, თქვენს
უძველეს და უმშვენიერეს ქვეყანას კი
აყვავება და განვითარება.

ამავე დროს გაცნობებთ, რომ
ქართული უნივერსიტეტის დიპლომატიური
კლუბის წევრებმა საბერძნეთის
რესპუბლიკის ეროვნულ ღესასწაულთან
დაკავშირებით მოამზადეს ჟურნალ
„დიპლომატის“ სპეციალური ნომერი,
ვიდეო და ფოტო მასალები საბერძნეთის
შესახებ, რომლის პრეზენტაცია
განხრახულია ჩატარდეს 24 მარტს 14
საათზე.

ბატონო ელჩო, ჩვენთვის დიდი
პატივი იქნება თუ თქვენ პირადად
გვეწვევით ქართულ უნივერსიტეტში და
მიიღებთ მონაწილეობას საბერძნეთისადმი
მიძღვნილ ღონისძიებაში.

ვასარგებლობ შემთხვევით, რათა
კიდევ ერთხელ გამოვხატო თქვენს მიმართ
ჩემი ღრმა პატივისცემა.

პატივისცემით,
საქართველოს საპატრიარქოს ნმ. ანდრია
პირველწოდებულის სახელობის ქართული
უნივერსიტეტის რექტორი, პროფესორი
სერგო ვარდოსანიძე

Προς τον έκτακτο και πληρεξούσιο πρέσβη
της Ελλάδος στη Γεωργία Εξοχώτατο κύριο
Ελευθέριο Πρώιο

Εξοχώτατε κύριε Πρέσβη

Έχω μεγάλη τιμή να εκφράσω το βαθύ σεβασμό
σε την Πρεσβεία της Ελλάδος στη Γεωργία και π
ροσωπικά

σε Σας. Θα ήθελα να Σας συγχαίρσω την Εθνι
κή Επέτειο της 25ης Μαρτίου και θα ευχθώ στο
ν Ελληνικό

λαό την ανάπτυξη και πρόοδο.

Σας πληροφορώ, ότι οι φοιτητές του Πανεπιστήμ
ιου του Αγίου Ανδρέου Πρωτοκλήτου του Πατρ
ιαρχείου

της Γεωργίας, τα μέλη της Διπλωματικής λέσχης
επ' ευκαιρία της Εθνικής Εορτής της Ελλάδος
έχουν ετο

ίμασει το ιδιαίτερο τεύχος του περιοδικού „ Διπ
λωμάτη,, ακόμα και την έκθεση με θεματικές φω
τογραφίες.

Η Παρουσίαση του τεύχους θα γίνει το 24 Μαρτ
ίου στις 14.00.

Κύριε Πρέσβη

Θα είναι ιδιαίτερη τιμή και χαρά για μας η παρο
υσία και συμμετοχή Σας στην εορταστική εκδήλ
ωση στο

Πανέπιστήμιο του Πατριαρχείου της Γεωργίας.

με τη μεγάλη εκτίμηση

ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου

Σεργιο Άρδοσανιτζε

საქართველოში საბერძნეთის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი, ბატონი ელეფთერიოს პროიოსი

■ ელეფთერიოს პროიოსი დაიბადა 1950 წელს საბერძნეთის ქალაქ პირეიში. დაამთავრა ათენის ეკონომიკის უნივერსიტეტი, ეკონომისტის სპეციალობით. დიპლომატიური კარიერა დაიწყო 1981 წელს საგარეო საქმეთა სამინისტროში ატაშედ. 1981-1983 წლებში მუშაობდა საგარეო საქმეთა სამინისტროს პროტოკოლის დეპარტამენტში. 1983-1986 წლებში მუშაობდა საგარეო საქმეთა სამინისტროს საერთაშორისო ორგანიზაციების დეპარტამენტში. 1986-1991 წლებში-უნგრეთში საბერძნეთის საელჩოს პირველი მდივანი. 1991-1996 წლებში-შვეიცარიაში საბერძნეთის საელჩოს მრჩეველი. 1996-1998 წლებში-აზერბაიჯანში საბერძნეთის საელჩოს უფროსი მრჩეველი. 1998-2001 წლებში-საგარეო საქმეთა სამინისტროს ევროპის ქვეყნებთან

ორმხრივი ურთიერთობების დეპარტამენტში. 2001-2005 წლებში-საბერძნეთის გენერალური კონსული ქ. კორჩაში, ალბანეთი. 2005-2009 წლებში-საბერძნეთის გენერალური კონსული ქ. ჰანოვერში, გერმანია. 2009-2011 წლებში-საგარეო საქმეთა სამინისტროს ახლო აღმოსავლეთისა და ჩრდილოეთ აფრიკის

ქვეყნებთან ეკონომიკური ურთიერთობების დეპარტამენტის დირექტორი. 2011-დღემდე-საქართველოში საბერძნეთის ელჩი. ფლობს ინგლისურ და ფრანგულ ენებს. ჰყავს მეუღლე და ექვსი შვილი.

ბატონი ელეფთერიოს პროიოსის პასუხები ჩვენი ჟურნალის კითხვებზე

■ მინდა გულითადი მადლობა გადაგიხადოთ ჩვენი ქვეყნის დამოუკიდებლობის დღის

მოლოცვისათვის, იმისთვისაც, რომ საშუალება მომეცით მიმემართა თქვენი ჟურნალის მკითხველებისათვის. საბერძნეთსა და საქართველოს შორის ურთიერთობებს ღრმა ისტორიული ფესვები აქვთ.

ჩვენი ორი ქვეყანა ერთად ცხოვრობდა საუკუნეების განმავლობაში მეგობრული ურთიერთობებით. მას შემდეგ, რაც საქართველო დამოუკიდებელი ქვეყანა გახდა, ეს ურთიერთობები და კავშირები კიდევ უფრო მეტად განვითარდა. საბერძნეთი მხარს უჭერს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას და მის განეწესებას ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში.. კერძოდ, 2014 წლის პირველ ნახევარში, როცა ევროკავშირის თავმჯდომარე იქნება საბერძნეთი, ჩვენი ქვეყანა მხარს დაუჭერს საქართველოს ევროკავშირში განეწესების პროცესის დაჩქარებას.

ბერძნული დიასპორა საქართველოში, ქართველების გაერთიანება საბერძნეთში წარმოადგენენ მეგობრობისა და თანამშრომლობის ერთგვარ ხიდებს ორ ქვეყანას შორის. სამწუხაროდ, საქართველოს ბერძნული დიასპორა, რომელმაც სტუმართმოყვარე ნიადაგი ჰპოვა საუკუნეების განმავლობაში თქვენს ქვეყანაში, თანდათან მცირდება. მიუხედავად ამ სიმცირისა, დიასპორა მაინც ვითარდება. ერთი უმნიშვნელოვანესი ერთობა ჩვენს ორ ერს შორის არის ერთიანი სარწმუნოება, რაც გვაერთიანებს საუკუნეთა მანძილზე.

საქართველოში ჩამოვედი 2011 წლის ბოლოს და მქონდა ბედნიერება შევსწრებოდი თქვენი ქვეყნის განვითარების ბევრ საინტერესო ეტაპს. საქართველოში ჩატარდა სამართლიანი და დემოკრატიული საპარლამენტო არჩევნები 2012 წლის ოქტომბერში. ეს დემოკრატიული ნაბიჯი განმტკიცდა პრეზიდენტის არჩევნებით მოგვიანებით. ხელისუფლების ძირეული ცვლილება განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი ფურცელია საქართველოს ბოლო წლების ისტორიაში. საქართველო წარმატებით ვითარდება მიუხედავად იმ პრობლემებისა, რაც ქვეყანამ საბჭოთა ეპოქიდან მემკვიდრეობით მიიღო. საქართველოს ახალ ხელისუფლებას აქვს იმის შესაძლებლობა, რომ ქვეყნის წარმატებისათვის, ეკონომიკური და სოციალური

განვითარებისათვის ილვანოს.

საქართველო არის მშვენიერი ქვეყანა, ძველი კულტურითა და ისტორიით, სტრატეგიული მნიშვნელობის მდებარეობით და აქვს განვითარების ძლიერი შესაძლებლობანი, რათა ღირსეული ადგილი დაიმკვიდროს ევროპულ ქვეყანათა ოჯახში. გისურვებთ, რომ მიუხედავად ბოლო წლებში გადატანილი სირთულეებისა, ქვეყანამ შეძლოს სიმშვიდისა და სიმტკიცის შენარჩუნება.

HELLENIC REPUBLIC
Greece in Georgia

Presentation of the Priorities of the Hellenic Presidency of the Council of the European Union to the Parliament of Georgia (6 February 2014)

Ambassador of Greece Mr. Eleftherios Proios presents the priorities of the Hellenic Presidency.

საბერძნეთი ეკონომიკის აღმავლობას 2014 წელს ელის

საბერძნეთის ფინანსთა მინისტრი მიაჩნია, რომ მის ქვეყანაში გაჩirვება წარსულს ჩაბარდა. იანის სტურნარას თქმით, გვირახის ბოლოს სინათლე და იმედის ნაპერწკალი გაჩნდა - საბერძნეთმა საერთაშორისო კრედიტორებისგან დიდი რაოდენობის თანხა მიიღო. „ბიბისის“ ინფორმაციით, მინისტრი აცხადებს, რომ საბერძნეთის მიერ ევროზონის დატოვების ალბათობა ახლა ძალიან მცირეა. „ჩვენ ეკონომიკის გადარჩალება შევძელით. დეპოზიტები ბანკებს უბრუნდება, მთავრობა კერძო სექტორს ვალს უხდის და ევროპა სხვა თვალთ გვიყურებს. მიზნის მისაღწევად გზის ორი მესამედი უკვე გავიარეთ. ასე რომ, ხალხს იმედი უნდა ჰქონდეს“ - განაცხადა მინისტრმა, რომელსაც სჭერა, რომ 2013 საბერძნეთის ეკონომიკის დაღმავლობის ბოლო წელი იქნება.

42nd Plenary Session of the Parliamentary Assembly of the BSEC in Tbilisi (17-19 December 2013)

საქართველო-საბერძნეთი დიპლომატიური ურთიერთობების 22 წელი

ურთიერთობები საქართველოსა და
საბერძნეთის რესპუბლიკას შორის

საქართველოსა და საბერძნეთის
რესპუბლიკას შორის დიპლომატიური
ურთიერთობები დამყარდა 1992
წლის 20 აპრილს.

საქართველოში საბერძნეთის
რესპუბლიკის საელჩო გაიხსნა
1995 წელს, რომლის ფარგლებში
საკონსულო სამსახური მუშაობს
1996 წლიდან. საქართველოს აქვს
საელჩო ათენში და გენერალური
საკონსულო ქ.სალონიკში.

თანამშრომლობის ძირითადი
სფეროები:

საქართველო და საბერძნეთი
აქტიურად თანამშრომლობენ
პოლიტიკის, ეკონომიკის, კულტურის
და განათლების სფეროებში. ორ
ქვეყანას შორის ხელმოწერილ
ჩარჩო ხელშეკრულებაში ძირითადი
ყურადღება გამახვილებულია
ორმხრივი თანამშრომლობის
განვითარების, კულტურის,
განათლების, ეკონომიკის,
ინვესტიციების, ტრანსპორტის,
საზღვაო ვაჭრობის,
სამართლებრივი დახმარების,
საბაჟოს, ტელეკომუნიკაციების, და
საკონსულო საკითხებზე.

პოლიტიკური ურთიერთობები.

პოლიტიკური ურთიერთობები
ორ ქვეყანას შორის ეფუძნება
საბერძნეთის ინტერესებს
შეინარჩუნოს მჭიდრო
კავშირები სამხრეთ კავკასიის
და შავი ზღვის სტრატეგიულ
ტერიტორიაზე არსებულ
ქვეყნებთან და განავითაროს
პარტნიორული ურთიერთობები
ევროკავშირისა და ნატოს
არა წევრ სახელმწიფოებთან,
ისევე, როგორც ტრადიციული
ურთიერთობები ქართველ და
ბერძენ ხალხს შორის. ბერძნები
საქართველოში ანტიკური
პერიოდიდან ცხოვრობენ და მათი
მნიშვნელოვანი ნაწილი დღესაც
აგრძელებს ცხოვრებას.

საქართველოში, სამხრეთ
კავკასიაში, სადაც ყოფილ
საბჭოთა რესპუბლიკებს შორის
არსებობს სხვადასხვა და
ხშირად ურთიერთსაპირისპირო
ინტერესები, საბერძნეთი
ინარჩუნებს დაბალანსებულ და
კონსტრუქციულ პოზიციას.

ამასთან ერთად, საბერძნეთი,
ევროკავშირის პარტნიორ
ქვეყნებთან ერთად, მხარს უჭერს
საქართველოსში მიმდინარე
რეფორმებს, სახელმწიფოს
მოდერნიზაციის, ეკონომიკური
განვითარების, დემოკრატიული

ინსტიტუტების გაძლიერების და კანონის უზენაესობის დამკვიდრებას .

საბერძნეთი, სხვა სახელმწიფოებთან ერთად 2004 წლიდან ჩართულია სამხრეთ კავკასიაში ევროკავშირის სამეზობლო პოლიტიკის განხორციელებაში და ხელს უწყობს თანამშრომლობის განვითარებას ევროკავშირსა და სამხრეთ კავკასიის რეგიონის ქვეყნებს შორის..

საქართველო და საბერძნეთი ორმხრივი და მრავალმხრივი ურთიერთობების ფარგლებში აქტიურად თანამშრომლობენ ისეთ საერთაშორისო და რეგიონალურ ორგანიზაციებში, როგორიცაა გაერო, ეუთო, ევროპის საბჭო, ნატო, ბისეკი., შესაბამისად, საერთაშორისო სამართლის პრინციპებზე დაყრდნობით საბერძნეთი მუდმივად გამოხატავს პატივისცემას და მხარს უჭერს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობასა და სუვერენიტეტს, კონფლიქტების მშვიდობიანი გზით მოგვარებას, საკუთარ სახლებში დევნილების დაბრუნებას და ა.შ.),

საბერძნეთი ასევე ცდილობს გააუმჯობესოს ბერძნული წარმოშობის, საქართველოს მოქალაქეთა პირობები, რომლებიც ცხოვრობენ ძირითადად წალკის

ტერიტორიაზე, ისევე როგორც ზრუნავს დაიცვას მათი ქონებრივი და პირადი უფლებები.

აღსანიშნავია საქართველო-საბერძნეთის თანამშრომლობა

კულტურისა და განათლების სფეროში. ორივე ქვეყანაში პერიოდულად ტარდება კულტურული ღონისძიებები; განათლების სფეროში ხორციელდება სხვადასხვა სასწავლო გაცვლითი პროგრამა, მხარეთა საგანმანათლებლო დაწესებულებებს შორის გაფორმებულია შესაბამისი მემორანდუმები. ორი ქვეყნის პარლამენტებში ფუნქციონირებს საპარლამენტო მეგობრობის ჯგუფები.

საქართველოსა და საბერძნეთის საგარეო უწყებებს შორის არსებობს ორმხრივი პოლიტიკური კონსულტაციების გამართვის პრაქტიკა.

საქართველოს მხრიდან საბერძნეთის რესპუბლიკაში განხორციელებული უმაღლესი და მაღალი დონის ვიზიტებიდან აღსანიშნავია საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის დავით უსუფაშვილის ვიზიტი (მართლმადიდებლობის საპარლამენტაშორისო ასამბლეის 20 წლისთავის ფარგლებში); 2013 წლის

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ილია II ვიზიტი, 2004 წელს.

საბერძნეთის რესპუბლიკის მხრიდან საქართველოში განხორციელებული უმაღლესი და მაღალი დონის ვიზიტებიდან მნიშვნელოვანი იყო საბერძნეთის რესპუბლიკის თავდაცვის მინისტრის დიმიტრის ავრამოპულოსის ვიზიტი, 2013 წლის 28 ოქტომბერს.

ეკონომიკური თანამშრომლობა :

სავაჭრო ბრუნვა

(მლნ. აშშ დოლარი)

წლები	2009წ.	2010წ.	2011წ.	2012წ.
2013წ.				
ბრუნვა	74.235.7	80.639.6	68.091.6	53.13 74.2
ექსპორტი	12.258.5	8.025.1	6.186.0	2.18 14.7
იმპორტი	61.977.2	72.614.5	61.905.6	50.9 59.5

Georgia-Greece

Greece and Georgia established Embassy-level diplomatic relations in 1992. The Greek Embassy in Tbilisi has been in operation since July 1995. Georgia has an Embassy and a General Consulate in Athens and a General Consulate in Thessaloniki.

Political Relations

Greek presence in Georgia dates back to ancient times. Apart from the traditional ties between the two peoples, bilateral political relations between the two countries are based, on the one hand, on Greece's interest in maintaining strong ties with the strategic area of the South Caucasus and the Black Sea, and, on the other hand, Georgia's interest in developing relations with the member-states of the European Union and NATO.

Political relations between the two countries are based on Greece's interest in maintaining strong ties with the strategic area of the South Caucasus and the Black Sea, and on Georgia's interest in developing relations with the member-states of the European Union and NATO, as well as the traditional ties between the two peoples. Greeks have been present in Georgia since antiquity. Even today there is a considerable number of people of Greek descent in Georgia.

In this area of former Soviet republics in the South Caucasus, where there are different and often conflicting interests, Greece maintains a balanced and constructive stance. Greece, together with her EU partners, supports the reforms of

the Georgian government towards modernisation of the state, socio-economic development, consolidation of democratic institutions and the establishment of the rule of law. Greece supported the inclusion of Georgia along with other states in the South Caucasus in the European Neighbourhood Policy, in 2004, and promotes cooperation between the European Union and these countries.

The two countries cooperate within the framework of international and regional organisations, such as the United Nations, the OSCE, the Council of Europe, NATO, BSEC, according to principles of international law (respect of the territorial integrity and sovereignty of states, peaceful resolution of differences, return of refugees to their homes, etc.), and the respect of United Nations Security Council Resolutions. Within the framework of her relations with Georgia, Greece is also seeking to improve the conditions of Georgian citizens of Greek descent, who live mainly in the Tsalka area, as well as the protection of their rights and property.

Framework of Treaties

The main bi-lateral cooperation agreements are in the areas of culture, education, the economy, investments, transport, merchant marine, legal aid, customs, telecommunications, and consular issues.

Economic and Trade relations Greek Development Aid

Trade:

There is scope for further development of Greek-Georgian trade. Bilateral trade stood at 68.08 million

dollars in 2011 (61.9 million dollars of Greek exports, 6.18 million dollars of Georgian exports). Georgian exports comprise raw materials and agricultural products, whereas Greek exports consist of lubricants and foodstuffs.

Investments:

Greek FDI investment in Georgia amounts to 908,000 dollars. The main Greek companies operating as investors or exporters are the following:

Xylotrans, Askana Ltd (Silver & Baryte Ores Mining Co. S.A.), ERGO 3 – Georgia Ltd. Ponto Star, DICA, Shop of Fur and Leather, Eleones, Vitex.

Cultural Relations and Greek Community

There is great interest in Georgia in the Greek language, literature and culture. The Institute of Classical, Byzantine and Modern Greek Studies at the University of Tbilisi has 80 students and there are Chairs of Hellenic Studies at Akhaltsikhe and Batumi universities. 1680 pupils at schools around Georgia are being taught Greek as a foreign language. The Greek community of Georgia is currently estimated at 15,000 people, mostly elderly people living in the Tsalkas area. Their numbers have shrunk as a result of the large wave of repatriation to Greece following the collapse of the Soviet Union and have been fluctuating to this day. Most of the people of Greek origin who left Georgia have settled in Greece and fewer have moved to Russia to settle as former Soviet Union citizens.

საბერძნეთის მოკლე ისტორია

ბერძნები ისტორიულ ასპარეზზე ძვ.წ XIVს-ში ჩნდებიან. ძვ. საბერძნეთზე მნიშვნელოვან ცნობებს გვაწვდის „ისტორიის მამად“ წოდებული ჰეროდოტე, ასევე თუკიდიდე. ჰეროდოტეს 9 ტომიანი წიგნიდან 5 ტომი ეძღვნება ბერძნებს, კერძოდ (ბერძენ-სპარსელთა ომების ისტორიას).

თუკიდიდეს ისტორია 8 წიგნად ეძღვნება პელოპონესის ომს, თუმცა ის აღწერას იწყებს ტროას ომიდან.

ძველი საბერძნეთის ისტორია იყოფა 5 პერიოდად:

1) ეგეოსის ანუ კრეტა-მიკენის ხანა, მოიცავს ძვ.წ III-II ათ.წ 2) ჰომეროსის ეპოქა, მოიცავს XI-IX ს. (გვაროვნული წყობილების დაშლისა და კლასობრივი საზოგადოების ჩასახვის ხანა. 3) არქაული პერიოდი, ძვ.წ VIII-V ს.ს. სწორედ ამ პერიოდში მთავრდება მონათმფლობელური საზოგადოების ჩამოყალიბება და იწყება ე.წ. „დიდი ბერძნული კოლონიზაცია“.

ბერძნებმა თავიანთი კოლონიები(ახალშენები) დააარსეს შავი ზღვის სანაპიროებზე, მათ შორის

საქართველოს ტერიტორიაზე: (ფაზისი, დიოსკურია, გიენოსი პიტიუნტი, არქეოპოლისი)

4) კლასიკური ეპოქა, ძვ.წ V-IV ს.ს. ამ პერიოდში უმაღლეს საფეხურს აღწევს მონათმფლობელური ურთიერთობის განვითარება. გარდა ამისა პოლისებში იწყება კრიზისი.

5) ელინისტური პერიოდი, ძვ.წ IV ს II ნახ. - ძვ.წ I ს. შუა წლებამდე. ძველი საბერძნეთის ისტორია განეკუთვნება საზღვაო ცივილიზაციას. იწყება ძვ.წ XVIII ს-ში და მთავრდება ძვ.წ 323 წელს ალექსანდრე მაკედონელის სიკვდილით, მისი

იმპერიის ნახევარზე ელინისტური სახელმწიფოებისა და ელინისტური ეპოქის აღმოცენებით. ისტორია გრძელდება ახალი ეპოქით-ელინიზმით.

საბერძნეთმა ძლიერების მწვერვალს მიაღწია ძვ.წ V საუკუნეში, მაგრამ

პელოპონესის ომმა(ძვ.წ 431-404წ) დაასუსტა ქვეყანა. ამის შემდეგ ის დაიპყრო

ფილიპე II -მ და ალექსანდრე მაკედონელმა.

ძვ.წ II საუკუნის შუა ხანებში საბერძნეთი გამოეყო რომის იმპერიას. საბერძნეთი 204 წლამდე იყო ბიზანტიის იმპერიის შემადგენლობაში.

1460 წლიდან კი-ოსმალეთის იმპერიის შემადგენლობაში.

ოსმალური პერიოდი ითვლება საბერძნეთის ისტორიისთვის ერთ-ერთ უმძიმეს პერიოდად. მიუხედავად იმისა, რომ ოსმალები არ შეხებიან

რელიგიის თავისუფლებას, მათ არასოდეს შეუწყვიტავთ ბრძოლა დამოუკიდებლობისთვის. დამოუკიდებლობისთვის ბრძოლის დაწყების თარიღად ითვლება 1821 წლის 25 მარტი, მასში გადამწყვეტი როლი ითამაშა მართმადიდებლურმა ეკლესიამ. მას

შემდეგ, რაც რევოლუციური დროშა აღმართა პატრიარქმა. მძიმე ბრძოლის შემდეგ

ეროვნულმა კრებამ გამოაცხადა საბერძნეთის დამოუკიდებლობა, მაგრამ

შიდაპოლიტიკურმა დაპირისპირებამ ქვეყანა სამოქალაქო ომამდე მიიყვანა. 1827 წელს

ეროვნულმა კრებამ აირჩია საბერძნეთის პირველი პრეზიდენტი, ხოლო რუსეთი, ინგლისი და საფრანგეთი გახდნენ საბერძნეთის ავტონომიური სტატუსის გარანტები.

1829 წელს ადრიანოპოლის საზავო ხელშეკრულების თანახმად საბერძნეთი ცნეს დამოუკიდებლად.

1862 წელს საბერძნეთის პრეზიდენტი ხდება ჯორჯ I რომლის დროს ქვეყანას დაუბრუნდა იონიის კუნძულები, თესალია და ეპირუსი ნაწილი. XX საუკუნის დასაწყისში ბალკანური ომების დროს 1912-1913 წ.წ საბერძნეთს კვლავ მოელოდა ტერიტორიული გაფართოება(კუნძულები ეგეოსის ზღვაში, კრეტა, მაკედონია, ხოლო I მსოფლიო ომის შემდეგ საბერძნეთმა მიიღო იმბირი და თრაკია.

სანდრო ბარკალაია
ლევან ლაგვილავა

Ο (ΠΟΝΤΙΑΚΟΣ) ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Η ιστορία

Η παρουσία των Ελλήνων στα εδάφη της σημερινής Γεωργίας ανάγεται στα μυθικά χρόνια και συνδέεται με τα ονόματα του Προμηθέα, του Φρίξου και της Έλλης, του Ηρακλή, των Αργοναυτών και του Χρυσόμαλλου Δέρατος, γεγονός που αποδεικνύει ότι η περιοχή ήταν γνωστή στους ελληνικούς πληθυσμούς. Γύρω στην πρώτη χιλιετία τοποθετείται η πραγματοποίηση των πρώτων ταξιδιών, ενώ δύο αιώνες αργότερα, οι προσωρινοί αυτοί εμπορικοί σταθμοί άρχισαν να γίνονται μόνιμα κέντρα. Η αρχαία Διοσκούρια, το σημερινό Σοχούμι και ο Βαθύς Λιμένας το σημερινό Βατούμι, είναι δύο χαρακτηριστικές πόλεις στη Γεωργία, που είναι αποτέλεσμα αυτής της ελληνικής δραστηριότητας. Για πολλά χρόνια οι Έλληνες της Γεωργίας δημιούργησαν οικονομικά και πολιτιστικά κέντρα, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη της χώρας,

αναπτύσσοντας αργότερα στενές σχέσεις με τη βυζαντινή αυτοκρατορία.

Οι μετακινήσεις ελληνικών πληθυσμών προς την Γεωργία συνεχίστηκαν και κατά τον 16ο και 17ο αιώνα. Ο Ι. Κάλφογλου αναφέρει ότι «παντού απαντώνται Έλληνες ιερείς και αρχιμανδρίται. Εν Τιφλίδι ήδρευον οι αντιπρόσωποι του Παναγίου Τάφου. Σταυροπατέρες Έξαρχοι, οι Οικουμενικοί Πατριάρχαι Ιωακείμ Α' (1481-1502), Θεόκλητος Β' (1585-1586), οι Πατριάρχαι Ιεροσολύμων Παΐσιος, Δοσίθεος, Θεοφάνης, Χρύσανθος και Αθανάσιος, και ο Αντιοχείας Νεόφυτος, επισκέπτονται τον Καύκασο. Εν τη αυλή των ηγεμόνων Γουρίας ζώσιν Έλληνες αρχιμανδρίται και χρησιμεύουν ως σύμβουλοι...».

Οι μετακινήσεις ελληνικών πληθυσμών προς την Γεωργία συνεχίστηκαν και κατά τον 16ο και 17ο αιώνα. Ο Ι. Κάλφογλου αναφέρει ότι «παντού απαντώνται Έλληνες ιερείς και αρχιμανδρίται. Εν Τιφλίδι ήδρευον οι αντιπρόσωποι του Παναγίου Τάφου. Σταυροπατέρες Έξαρχοι, οι Οικουμενικοί Πατριάρχαι Ιωακείμ Α' (1481-1502), Θεόκλητος Β' (1585-1586), οι Πατριάρχαι Ιεροσολύμων Παΐσιος, Δοσίθεος, Θεοφάνης, Χρύσανθος και Αθανάσιος, και ο Αντιοχείας Νεόφυτος, επισκέπτονται τον Καύκασο. Εν τη αυλή των

ηγεμόνων Γουρίας ζώσιν Έλληνες αρχιμανδρίται και χρησιμεύουν ως σύμβουλοι...».

Στις αρχές του 18ου αιώνα στη Γεωργία, στα χρόνια που βασιλέψε ο Βαχτάγνης ο ΣΤ' (1703-1711) αναφέρονται μετοικεσίες Ελλήνων στην Γεωργία και τον Καύκασο. Αυτό το διάστημα θα πρέπει να χτίστηκε και το ελληνικό χωριό Μισχανέ.

Ελληνική παρουσία υπήρχε στην πρωτεύουσα Τιφλίδα, όπου λειτούργησε και ελληνογεωργιανικό τυπογραφείο με διευθυντή το Μιχαήλ Στεφάνου. Πόντιοι από την Αργυρούπολη εγκαταστάθηκαν στη Γεωργία και ως μεταλλωρύχοι (1762) ύστερα από πρόσκληση του βασιλιά της Γεωργίας Ηρακλή του ΙΙ, ενώ η μετανάστευση μεταλλουργών συνεχίστηκε όλο τον 18ο αλλά και τον 19ο αιώνα. Ευεργετικές συνθήκες και σχετική ασφάλεια για τους Έλληνες δημιουργήθηκαν

μετά την Ένωση της Γεωργίας με την Ρωσία το 1801, ενώ οι διώξεις των Ελλήνων στον Πόντο το διάστημα 1800-1814, τους ώθησαν να εγκατασταθούν στη Γεωργία. Το 1810 στην Τιφλίδα συγκροτήθηκε ειδική επιτροπή με εντολή της κυβέρνησης για την μετακίνηση των χριστιανών του Πόντου στον Καύκασο και το 1813 ιδρύεται στην τοποθεσία Τσινσγκαρό το ελληνικό χωριό από πρόσφυγες των περιοχών Ερζερούμ και Αργυρούπολης. Την ίδια περίοδο ιδρύθηκαν και τα χωριά Γκομαρέτη, Μανγκλίση, και Τετρίτσακάρ.

Κατά την οπισθοχώρηση του ρωσικού στρατού μετά την Συνθήκη της Αδριανούπολης (29\1829) ο στρατηγός Πασκέβιτς, φοβούμενος τον αφανισμό των Ελλήνων του Πόντου από τους Οθωμανούς,

Ο Κριμαϊκός πόλεμος 1853-1856, η αποκάλυψη των Κρυπτοχριστιανών, η υποταγή και η μετακίνηση το 1864 των μουσουλμάνων από τον Καύκασο στον Πόντο επιδείνωσαν τη θέση των Ελλήνων με αποτέλεσμα οι κάτοικοι πολλών ελληνικών χωριών να εγκατασταθούν για να σωθούν στην Γεωργία. Την περίοδο αυτή ιδρύθηκαν τα χωριά της διοίκησης Τιφλίδας, Τσινσγκαρό, Σέκιτλι, Μεγάλη Ιραγά, Φτελέν, Ιβάνοφκα και Βεζιρόφκα, όπου οι περισσότεροι κάτοικοι αυτής της περιοχής καταγόταν από τη Σάντα, οι οποίοι κατόρθωσαν να διατηρήσουν τη χριστιανική

θρησκεία και την ελληνική τους γλώσσα, ενώ οι Έλληνες της Τσάλκας εκτός από τα χωριά Σάντα, Χαραμπά και Ταρσόν ήσαν Τουρκόφωνοι. Την περίοδο 1860-1870 νέα κύματα φυγής κατέφθασαν στη Γεωργία.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των ελληνικών διπλωματικών αρχών και των ελληνικών κοινοτήτων της Ρωσίας (Πανελλήνιο Συμβούλιο των εν Ρωσία Ελλήνων) το 1918 ο ελληνικός πληθυσμός στη Γεωργία ήταν 200.000 σε συνολικό αριθμό 700.000, σε όλη τη Ρωσία. Παρά το αρχικό θετικό περιβάλλον που αναπτύχθηκε από τις σοβιετικές αρχές έναντι των Ελλήνων της Γεωργίας, την περίοδο 1937-1939 οι διώξεις κορυφώνονται και αποκτούν και εθνικό χαρακτήρα και η ελληνική γλώσσα ως στοιχείο της εθνικής ταυτότητας απαγορεύεται. Τα ελληνικά σχολεία κλείνουν και η διάσωση και της ελληνικής γλώσσας και ποντιακής διαλέκτου περιορίζεται στην οικογένεια.

Η σύγχρονη περίοδος

Όταν το 1988 οι σοβιετικές αρχές άνοιξαν τα σύνορα, δημιουργήθηκε αναγκαστικά ένα μεγάλο κύμα νέων προσφύγων Ελλήνων από τη Γεωργία προς την Ελλάδα, αντιμετωπίζοντας συν τοις και έναν κοινωνικό περίγυρο, στην Αμπχαζία κυρίως, με έντονο εθνικισμό. Η Ελλάδα είναι παρούσα παντού, από

τον πολιτισμό, οι εκκλησίες είναι γεμάτες από Βυζάντιο και Ελληνισμό, μέχρι την κοινωνία. Οι ελληνικές κοινότητες της Τιφλίδας, στο Σοχούμι και το Βατούμι και στις άλλες γεωργιανές πόλεις, έστω και εάν έχουν τραυματισθεί από τον εθνικισμό, τη μετανάστευση και τη φτώχεια, θυμίζουν το ένδοξο παρελθόν τους. Οι Γεωργιανοί εκτιμούν πολύ τους Έλληνες γιατί εκτός από τον Προμηθέα, το Χρυσόμαλλο Δέρασ, τη Μήδεια και την Κολχίδα, τους δεσμούς με το Βυζάντιο, τη κοινή θρησκεία, τους πολλούς Έλληνες που φιλοξένησαν για αιώνες στη χώρα τους, αρκετούς μετά από τραγικές στιγμές- γενοκτονία - θεωρούν ότι οι Έλληνες είναι ένας λαός στον οποίο μπορούν να ελπίζουν. Πολλοί Γεωργιανοί ζουν στην Ελλάδα, πολλοί έχουν πραγματοποιήσει μικτούς γάμους στην Ελλάδα και τη Γεωργία και χιλιάδες από τη μικρή αυτή και όμορφη χώρα του Καυκάσου προσδοκούν να ζήσουν στην Ελλάδα.

Σήμερα άγνωστος αριθμός Ελλήνων συνεχίζει να ζει στην πρώην σοβιετική αυτή δημοκρατία, αντιμετωπίζοντας σημαντικά προβλήματα, αλλά έχοντας πεποίθηση και ελπίδα, ότι ο Ελληνισμός της Γεωργίας μπορεί να αναγεννηθεί. Η συμβολή της Ελλάδας και των Ελλήνων σ'

ძველი საბერძნეთი

ძველი ბერძნების გავლენა
ძვ. წ. VI ს. -ში.

ძველი საბერძნეთი, ელადა (ბერძნ. Hellas), ძველი ბერძნული სახელმწიფოების საერთო სახელწოდება. მოიცავდა ბალკანეთის ნახევარკუნძულის სამხრეთს, ეგეოსის ზღვის კუნძულებს, თრაკიის სანაპიროს, მცირე აზიის დასავლეთ სანაპირო ზოლს და ბერძნული კოლონიზაციის პერიოდში (ძვ. წ. VIII-VI სს.) დაარსებული კოლონიების სამხრეთ იტალიის, აღმოსავლეთ სიცილიის, სამხრეთ საფრანგეთის ტერიტორიებს, აფრიკის ჩრდილოეთ სანაპიროს (კირენაიკა), შავი ზღვის და აზოვის ზღვის სრუტეებსა და სანაპიროებს.

მიუთითებს პერიოდზე ბერძნულ ისტორიაში კლასიკურ ანტიკურ ხანაში, რომელიც გრძელდებოდა დაახ. ძვ. წ. 750-დან (არქაული პერიოდი) ძვ. წ. 146 წლამდე (რომის მიერ დაპყრობა). ეს პერიოდი კულტურის ქვაკუთხედად არ მიჩნეული, რომელმაც საფუძველი შეუქმნა დასავლეთის ცივილიზაციას. ბერძნულ კულტურას ძლიერი გავლენა ჰქონდა რომის იმპერიაზე, რომელმაც ამ კულტურის ვერსია ევროპის მრავალ სხვა ნაწილს მოჰფინა.

ძველი ბერძნების ცივილიზაცია უმნიშვნელოვანესი იყო ენის, პოლიტიკის, განათლების სისტემების, ფილოსოფიის, მეცნიერებისა და ხელოვნების მხრივ და მან დასაბამი მისცა რენესანსს დასავლეთ

ევროპაში, თავს იჩენდა რა შემდგომში XVIII და XIX საუკუნეების ნეოკლასიკური აღორძინების პერიოდებშიც ცენტრალურ ევროპასა და ამერიკაში.

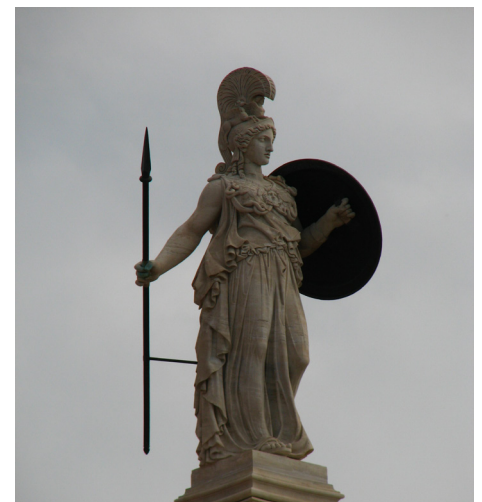
ბერძნებამდე

ბერძნული სამყარო ბალკანეთის ნახევარკუნძულს, ეგეოსისა და ადრეატიკის ზღვაში მდებარე კუნძულებს მოიცავს. ძვ.წ. მე-3 ათასწლეულში კრეტასა და კიკლადის კუნძულებზე მინოსელთა ცივილიზაცია აღმოცენდა, დაახლ. ძვ.წ. 1650 წლისათვის კი ბალკანეთის ნახევარკუნძულზე მიკენელთა ცივილიზაცია

მითოლოგია და რელიგია

განვითარების ადრეულ საფეხურზე ძვ. საბერძნეთის მითოლოგია ქთონურ (ch-tion - ქვესკნელი, რომელიც ურჩხულებს წარმოშობდა) ხასიათს ატარებდა. პირველყოფილი თემური წყობილების დროს ქარბობდა ტოტემისტური, ფეთიშური და ანიმისტური წარმოდგენები. საერთო ბერძნული ოლიმპიური პანთეონის ჩამოყალიბებამდე მრავალი ადგილობრივი მნიშვნელობის ღვთაება არსებობდა. ოლიმპიური პანთეონის საბოლოოდ ჩამოყალიბების პროცესი ძვ. წ. II ათასწლეულს დასრულდა. ძვ. ბერძნების წარმოდგენით, ღმერთები „თოვლიან“ მთაზე, ოლიმპზე, ცხოვრობდნენ და უზენაესი ღვთაების „ადამიანთა და ღმერთთა მამის“ ზევსის ნებას მორჩილებდნენ.

ღვთაებებს მკაცრად ჰქონდათ განაწილებული ფუნქციები: ათენა ომის, ხელოვნების, ხელოსნობის, ქალაქთა და ქვეყანათა მფარველი ღვთაება იყო, ჰერმესი - ვაჭრობისა, არტემიდა - ნადირობისა, აფროდიტე - სიყვარულისა და სილამაზისა და ა. შ. არსებობს ბერძნული მითების კლასიფიკაცია: კოსმოგენური მითები, თეოგენური მითები, ძირითადი მითოლოგიური ციკლები და ცალკეული მითები. კოსმოგენია — წარმოდგება ძველი ბერძნული სიტყვარსებობს ბერძნული მითების შემდეგი კლასიფიკისაგან "კოსმოს", რაც სამყაროს, წესრიგს ნიშნავს. "გონე" კი აღნიშნავს დაბადებას, წარმოქმნას ე.ი. კოსმოგენური მითები გულისხმობს ისეთ მითებს, რომლებიც მოგვითხრობენ სამყაროს წესრიგის გაჩენაზე. თეოგენური მითები — მომდინარეობს ბერძნული სიტყვისაგან "თეოს", რომელიც აღნიშნავს ღმერთს. თეოგენური მითები მოგვითხრობენ ღმერთების დაბადების, წარმოშობის შესახებ.

ფრთხილი გამონათქვამები
ბერძნულ მითოლოგიაში:

განხეთქილების ვაშლი
— ეს ოქროს ვაშლი
ეკუთვნოდა განხეთქილების
ქალღმერთ ერმისს. იგი
არ დაპატიჟეს აქილევსის
მშობლების პელევსისა და
თეთისის ქორწინებაში. ამით
განრისხებულმა, ოქროს
ვაშლი წარწერით —
უმშვენიერესს — შეაგორა
ღმერთების ლხინზე.
შეიქმნა კამათი ამ ვაშლის
დასაკუთრებისათვის.
პრეტენზიას აცხადებდნენ
ჰერა, ზევსის მეუღლე.
(კანონიერი ქორწინების
ქალღმერთი), აფროდიტა (
სიყვარულის ქალღმერთი) და
ათენა (სიბრძნის ქალღმერთი).
- გადატანით ამ ფრაზას
მაშინ ამბობენ, როცა ვინმე,
საუბრის დროს საკამათო
საგანს ჩმოაგდებს.
აქილევსის ქუსლი —
აქილევსი ტროას ომის
მონაწილე ცნობილი ბერძენი
გმირია. მას დედა უკვდავი
ქალღმერთი თეთისი ჰყავდა,
ხოლო მამა — მოკვდავი
პელევსი. დედას სურდა
შვილი უკვდავი გაეხდა
და მას წმინდა მდინარის,
სტიქსის წყლებში აბანავებდა
ისე, რომ ქუსლები ხელით
ეჭირა. ამდენად, აქილევსის
ტანი იარაღისაგან იყო
დაცული, სუსტი წერტილი კი
ქუსლები იყო. იგი სწორედ
ასე მოკლეს ტროას ომში.
- გადატანით იტყვიან
ადამიანის სუსტ წერტილზე.
ოდისევსი — ტროას ომის
მონაწილე გმირს ერქვა.
იგი ცნობილია, როგორც
მოხერხებული და ცბიერი.
მისი რჩევით ააგეს
ბერძნებმა ხის ცხენი, რომლის

მეშვეობითც დაიღუპა ქალაქი
ტროა. - ოდისევსს იტყვიან
მოხერხებულ და ცბიერ
ადამიანზე.
ოდისეა — ოდისევსი ტროა
ომის შემდეგ ათი წელი
ბრუნდებოდა თავის კუნძულ
ითაკაზე. ოდისეა ნიშნავს
ხანგრძლივ მოგზავრობას,
ხიფათით სავსე მგზავრობას.
ტროას ცხენი — ხის ცხენი,
რომელიც ბერძნებმა დატოვეს
ტროას მისადგომებთან.
გდატანით ნიშნავს მტრის
საჩუქარს, რომელსაც ვერ
ენობი, ხიფათი მოქვს.
პენელოპე — ოდისევსის
ცოლი, რომელიც ოცი წელი
ელოდა მის დაბრუნებას.
იგი ერთგული ცოლის
სიმბოლოა. მის სახელთან
არის დაკავშირებული
მეორე გამონათქვამი
პენელოპეს მოსახლამი,
რომელიც დაუმთავრებელი,
გაჭიანურებული შრომის
სიმბოლოა.
ძვ. ბერძნული
საბუნებისმეტყველო ცოდნა
ხასიათდება სუსტი ემპირიული
საფუძვლითა და ზოგადი
ჰიპოთეზებისა და თეორიების
სიჭარბით. ძვ. ბერძნული
საბუნებისმეტყველო
მეცნიერების აზროვნებამ
დაასწრო შემდგომი ეპოქების
მთელ რიგმეცნიერულ
აღმოჩენებს. ელინიზმის
ხანამდე (ძვ. წ. IV საუკუნის
მინურული) მეცნიერება
დიფერენცირებული
არ იყო; თითქმის
ყველა ფილოსოფოსი
ბუნებისმეტყველიც იყო.
ძვ. ბერძნული მეცნიერების
სამშობლო მცირე აზიის
იონიაა, მას მჭიდრო კავშირი
ჰქონდა ძველ აროსავლურ
კულტურასთან, რომელმაც
თავის მხრივ, დიდი

გავლენა მოახდინა ძველი
ბერძნული მეცნიერების
განვითარებაზე. პირველი
გეომეტრიული მონაცემები,
ფარგლის გამოყენება,
მზის დაბნელების დროის
წინასწარ გამოანგარიშება,
მეზღვაურთათვის
რეკომენდაცია პატარა
დათვის თანავარსკვლავედზე
ორიენტირების შესახებ
(და არა დიდი დათვის
თანავარსკვლავედზე,
როგორც ეს ადრე იყო
მიღებული) დაკავშირებულია
მილეტის სკოლის (ძვ. VI
საუკუნე) დამაარსებლის
თალესის სახელთან.
ძველი ბერძნები
მიიჩნევდნენ, რომ მათი
ღმერთები უკვდავები
იყვნენ. მათ ცხოვრებაში
ძალიან დიდი ნაწილი
ეკავა რელიგიას, ისინი
მრავალღმერთიანობას

ათენის I ოლიმპიური
თამაშები. 1896.

პარიზში, საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის 1894 წლის 16 ივნისის კონგრესზე გადაწყდა, რომ თანამედროვეობის პირველი ოლიმპიური თამაშები ათენში გამართულიყო. საბერძნეთის მთავრობა ამ ამბავს მოწონებით არ შეხვედრია. ქვეყნის პრემიერ-მინისტრმა კარილაოს ტრიკუპისმა იმავე წლის ოქტომბერში სოკის პრეზიდენტს დემეტრიოს ვიკელასს სთხოვა, კვლავ დაბრუნებოდნენ ამ საკითხს. თანამედროვე ოლიმპიური მოძრაობის მესაძირკვლე, საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის გენერალური მდივანი პიერ დე კუბერტენი მეორე დღესვე ათენისკენ გაემართა გემით. იგი უკვე სერიოზულად ფიქრობდა ოლიმპიადის ბუდაპეშტში გადატანაზე, მაგრამ მეორე მხრივ, ალორძინებული ოლიმპიური თამაშების საბერძნეთის ფარგლებს გარეთ ჩატარება ამ გრანდიოზულ ასპარეზობას უკარგავდა სიმბოლურ რეზონანსს და ჩვეულებრივ, წარსულის ტრადიციებს მოწყვეტილ შეჯიბრებად აქცევდა. კუბერტენს კი თამაშების ათენში გამართვით სურდა, აელორძინებინა ანტიკური ოლიმპიადების სულისკვეთება, მათი როლი და მნიშვნელობა

საბერძნეთის პრემიერ-მინისტრმა ბარონ კუბერტენს განუცხადა, რომ უსახსრობის გამო მისი ქვეყანა თამაშებს ვერ უმასპინძლებდა. გამოსავალი თითქოს არ ჩანდა, მაგრამ ოლიმპიადა იხსნა საბერძნეთის სამეფო ოჯახმა. მართალია, მეფე გეორგიოს I იმ დროს რუსეთს სტუმრობდა, მაგრამ სამეფო კარის სახელით მემკვიდრე უფლისწულმა, სპარტას ჰერცოგმა, 26 წლის კონსტანტინემ მასთან კუბერტენის აუდიენციის შემდეგ განაცხადა, რომ სამეფო ოჯახი მხარს უჭერდა ოლიმპიადას და ყველაფერს იღონებდა საჭირო თანხების მოსაზიდვად. პრინცი კონსტანტინე თავად ჩაუდგა სათავეში საორგანიზაციო კომიტეტს. სამეფო ოჯახის მხარდაჭერასთან ერთად, საქმის სასიკეთოდ შემობრუნებაში გადამწყვეტი როლი ითამაშა რამდენიმე მომენტმა:

იმან, რომ კუბერტენის შორსმჭვრეტელური გადამწყვეტილებით, სოკს სათავეში ბერძენი პრეზიდენტი ედგა; რომ ცნობილმა ბერძენმა მილიონერმა და მეცენატმა, ალექსანდრიელმა დიდვაჭარმა გეორგიოს ავეროფმა მილიონი დრაჰმა გაიღო ძველი წლთალრიცხვის 330 წელს აგებული პანათენური სტადიონის რეკონსტრუქციისათვის; იმანაც, რომ მოულოდნელად გაჩნდა ოლიმპიადებისადმი მიძღვნილი საფოსტო მარკების გამოშვების იდეა, რომელიც ორი წლით განხორციელდა და

ორგანიზატორ ქვეყანას ოლიმპიადის ჩასატარებლად სახსრები მისცა. მთლიანად ოლიმპიადის გამართვა 3 მილიონ 740 ათასი დრაჰმა დაჯდა, რაც მაშინდელი კურსით 542 300 დოლარი იყო. ამ თანხიდან 332 ათასი დრაჰმა უცხოეთში მცხოვრებმა ბერძენმა შეუგროვეს საორგანიზაციო კომიტეტს, 400 ათასი დრაჰმა კი საფოსტო მარკებიდან შევიდა.

ოლიმპიური დღესასწაული დაიწყო 5 აპრილს (იულიუსის კალენდრით – 24 მარტს), წითელ პარასკევს, დილის 11 საათზე, როცა მისივე ხარჯით რეკონსტრუირებული და მისივე სახელობის ანტიკური სტადიონის წინ გაიხსნა გეორგიოს ავეროფოს ძეგლი.

პირველ ოლიმპიადაზე წარმოდგენილი იყო ავსტრალია, ავსტრია, აშშ, გერმანია, დანია, დიდი ბრიტანეთი (ირლანდიასთან ერთად), ეგვიპტე, იტალია, კვიპროსი, საფრანგეთი, უგრეთი, შვეიცარია, შვედეთი და, რალა თქმა უნდა, თავად საბერძნეთი.

1. МЕЖДУНАРОДНЫЕ СВЯЗИ ДРЕВНЕЙ ГРЕЦИИ

В своем историческом развитии Древняя Греция, или Эллада, прошла ряд сменявших друг друга общественных укладов. В гомеровский период эллинской истории (XII—VIII века до нашей эры), в условиях складывавшегося рабовла-дельческого государства еще сохранялся родовой строй. Для Греции классического периода (VIII—IV века до нашей эры) характерным типом политического образования являлись города-государства, по-гречески «полисы». Между этими само-довлеющими мирками возникали самые разнообразные формы международных связей.

Проксения. Древнейшей формой международных связей и международного права в Греции была «проксения», т. е. гостеприимство. Проксения существовала между отдельными лицами, родами, племенами и целыми го-сударствами. Проксен данного города пользовался в нем по сравнению с прочими иностранцами известными правами и преимуществами в отношении торговли, налогов, суда и вся-кого рода почетных привилегий. Со своей стороны проксен принимал на себя нравственное обязательство по отношению к городу, где он пользовался гостеприимством, во всем содейство-вать его интересам и быть посредником между ним и властями своего города. Через проксенов велись дипломатические пе-реговоры; приходившие в город посольства обращались прежде всего к своему проксену. Институт проксении, получивший в Греции очень широкое распространение, лег в основу всех

последующих международ-ных связей древнего мира. Все чужестранцы, проживавшие в данном городе, даже изгнанники, состояли под покровительством божества — Зевса-Ксения (гостеприимца).

Амфиктионии.

Столь же древним международным институтом были и «амфиктионии». Так назывались религиозные союзы, возникшие возле святилища какого-либо особо чтимого божества. Как показывает само на-именование, в эти союзы входили племена, которые жили во-круг святилища (амфикионы — вокруг живущие), вне зави-симости от их родственных отношений. Первоначальной целью амфиктионии были общие жертвоприношения и празднества в честь почитаемого божества, защита храма и его сокровищ, накопившихся от частных и общественных приношений, а также наказание святотатцев — нарушителей священных обычаев. В случае надобности собравшиеся на празднества совеща-лись по общественным делам, представлявшим интерес для всех членов данной амфиктионии. Во время празднеств запре-щалось вести войны и провозглашался «божий мир» (иеромемия). Таким образом, амфиктионии превращались в религиозно-политический институт международного характера. Амфиктионии в Древней Греции существовало много. Самой древней и наиболее влиятельной из них была Дельфийско-Фермопильская амфиктиония. Она образовалась из двух амфиктионии: Дельфийской при храме Аполлона в Дельфах и Фермопильской при

храме Деметры. В Дельфийско-Фермопильскую амфиктионию входило 12 племен. Из них каж-дое имело по два голоса. Верховным органом амфиктионии было общее собрание. Оно созывалось два раза в год, весной и осенью, в Фермопилах и Дельфах. Решения общего собрания были обязательны для всех амфикионов. Уполномоченными лицами собрания, фак-тически руководившими всеми делами, были иеромнемоны, назначаемые государствами по числу голосов амфиктионии, т. е. в количестве 24. Одной из главнейших обязанностей иеромнемонов было соблюдение «божьего мира» и устройство религиозных празднеств. В конце V и IV веков до нашей эры появляется еще новая коллегия — «пилагоров». Через посредство пилагоров и иеромне-монов входившие в состав амфиктионии города приносили друг другу клятвы и принимали на себя известные обязательства по отношению к амфикионам. Дельфийско-Фермопильская амфиктиония представляла значительную политическую силу, оказывавшую большое влияние на международную политику Греции. В руках Дельфийско-Фермопильской амфиктионии сосредоточивалась и светская и духовная власть. Дельфийские жрецы объявляли и прекращали войну, назначали и смещали общих правителей, входивших в амфиктионию. Иеромнемоны считались провозвестниками воли Аполлона. Согласно пре-данию, у дельфийских жрецов имелись «тайные книги», в ко-торых содержались древние предсказания. Читать их разре-шалось только тем, кто признавался потомком самого Апол-лона, т. е. жрецам и

царям. Могушественным орудием в руках греческого жречества были священные войны, которые оно направляло против всех, причинявших какой-либо ущерб святилищу Аполлона. В священной войне должны были принимать участие все члены амфиктионии, связанные присягой. Текст этой присяги гласил: «Не разрушать никакого города, принадлежащего амфиктионии; не отводить воды ни во время мира, ни во время войны; общими силами выступать против всякого нарушителя присяги, разорять его город; наказывать всеми средствами, имеющимися в распоряжении, всякого, дерзнувшего нарушить достояние бога рукой или ногой». Все политические договоры, прямо или косвенно, утверждались дельфийским жречеством. По всем спорным вопросам международного права тяжущиеся стороны обращались в Дельфы. Сила жречества заключалась не только в его духовном, но и в материальном влиянии. Дельфы располагали огромными капиталами, образовавшимися из взносов городов, от доходов с массы паломников, от храмовых ярмарок и ростовщических сделок. Все это объясняет ту страстную борьбу, которая велась между греческими государствами за влияние и голоса в Дельфийской амфиктионии в

Послы и посольства.

Возникавшие между общинами и полисами конфликты разрешались при посредстве специальных уполномоченных лиц, или послов. В гомеровской Греции они назывались вестниками (керюкс, ангелос), в классической Греции —

V—IV веках до нашей эры.

старейшинами (пресбейс). В государствах Греции, как, например, в Афинах, Спарте, Коринфе и др., послы избирались Народным собранием из лиц почтенного возраста, не моложе 50 лет. Отсюда и происходит термин «старейшины». Обыкновенно послы избирались из состоятельных граждан, пользовавшихся авторитетом, имевших проксенов в других городах, степенных, рассудительных и красноречивых. Чаще всего посольские поручения давались архонтам данного города и в особенности архонту-полемарху (военачальнику). Известны случаи, когда послами назначали актеров. Актером, например, был знаменитый оратор Эсхин, представлявший афинское государство у македонского царя Филиппа II. Избрание актеров для выполнения высокой и почетной миссии посла находит свое объяснение в большом значении, какое в античных обществах имели красноречие и декламация. Искусство актера придавало большой вес и убедительность словам делегата, выступавшего на многочисленном собрании, на площади или в театре. Число членов посольства не было установлено законом: оно определялось в зависимости от условий данного момента. Все послы считались равноправными. Лишь позже вошло в обычай выбирать главного посла — «архистарейшину», председателя посольской коллегии. На содержание послов за время их полномочий отпускались некоторые денежные суммы, «до-рожные деньги». К послам назначался определенный штат прислуги. При отправлении им

давались рекомендательные письма (символа) к проксенам города, в который выезжало посольство. Цель посольства определялась вручаемыми старейшинами инструкциями, написанными на грамоте, состоявшей из двух сложенных вместе листов (δίπλωμα). Отсюда и происходит самый термин «дипломатия». Инструкции служили основным руководством для послов. В них указывалась цель посольства; однако в пределах данных инструкций послы пользовались известной свободой и могли проявлять собственную инициативу. Послы, прибывшие на место своего назначения, одни или вместе с проксеном направлялись к должностному лицу данного города, ведавшему дипломатическими делами. Они предъявляли ему свои грамоты и получали от него соответствующие указания и советы. В ближайшие после регистрации дни (в Афинах обычно через пять дней) послы выступали в Совете или Народном собрании с объяснением цели своего прибытия. После этого открывались публичные дебаты или же дело передавалось на рассмотрение специальной комиссии. В случае одобрения им выдавались почетные награды. Самой высокой из них был лавровый венок с приглашением на следующий день обедать в притании, особом здании близ Акрополя, в котором обедали почетные гости государства. Каждому гражданину предоставлялось право при отчете посла высказывать свое мнение и даже выступать против посла с обвинениями. Одной из главных обязанностей

послов в Греции, как и вообще в античных государствах, было заключение союзов с другими государствами и подписание договоров. На договор в древнем мире смотрели, как на нечто магическое. Нарушение договора, по суеверному убеждению людей древности, влекло за собой божественную кару. Поэтому заключение договоров и ведение дипломатических переговоров в Греции были обставлены строгими формальностями. Договорные обязательства скреплялись клятвами, призывавшими в свидетели сверхъестественную силу, якобы освятившую подписанный договор. Клятвы давались обеими сторонами в присутствии магистратов того города, где подписывался договор. К клятве присоединялось еще проклятие, падавшее на голову нарушителя договора. Возникавшие на почве нарушения договора споры и столкновения передавались на рассмотрение третейской комиссии. Она налагала на виновников нарушения денежные пени, которые вносились в казну какого-либо божества — Аполлона Дельфийского, Зевса Олимпийского и др. Из надписей известны такие взыскания, равнявшиеся десяти и более талантам, что в то время составляло очень крупную сумму. В случае упорного нежелания подчиняться требованиям третейского суда против непокорных городов предпринимались принудительные меры. До священной войны включительно. После принятия соглашения каждой стороне вменялось в обязанность вырезать текст договора и клятвы на каменном столбе-стеле и хранить в одном из главных храмов (в Афинах

— в храме Афины Паллады на Акрополе). Копии наиболее важных договоров хранились в национальных святилищах — Дельфах, Олимпии и Делосе. Договоры писались на нескольких языках, по числу договаривающихся сторон. Один текст обязательно поступал в государственный архив. В случае разрыва дипломатических отношений и объявления войны стела, на которой был вырезан договорный текст, разбивалась, и тем самым договор расторгался.

Deutsch-Griechische Beziehungen

Die deutsch-griechischen Beziehungen stehen im Zusammenhang der europäischen Integration, in ihrer derzeitigen rechtlichen Form existieren sie seit den 1951 als die Bundesrepublik mit zunächst zwölf Ländern wieder diplomatische Beziehungen aufnahm. Beide Staaten sind Mitglieder der Europäischen Union, der Organisation für wirtschaftliche Zusammenarbeit und Entwicklung sowie der Organisation für Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa. Griechenland unterhält eine Botschaft in Berlin und Konsulate in Düsseldorf, Hamburg, München und Stuttgart. Deutschland eine Botschaft in Athen, ein Generalkonsulat in Thessaloniki und Honorarkonsulate in Chania, Igoumenitsa, Iraklion, Komotini, Korfu, Patras, Rhodos, Samos und Volos. Traditionell unterhalten einige deutsche Konzerne Fertigungsstätten in Griechenland, die bis in das späte 19. Jahrhundert zurückreichen.

Altes Griechenland und Byzanz

Älteste historische Berichte über germanische Kulturen stammen von Be-

gegnungen mit den Griechen und dem Römischen Reich. Der griechische Reisende Pytheas aus Massalia berichtete um 330 v. Chr. über die Länder um die Nordsee und die dort lebenden Völker. Die historischen Überlieferungen über auch so bezeichnete Germanen beginnen in den Berichten antiker Schriftsteller im 1. Jh. v. Chr. Der älteste Hinweis findet sich um das Jahr 80 v. Chr. bei Poseidonios von Apameia im 30. Buch. Dort schildert er, dass die Germanen als Hauptmahlzeit Glieder gebratenen Fleisches zu sich nahmen, Milch tranken und unvermischten Wein. Für die Leser der damaligen Zeit beschreibt diese Charakterisierung Barbaren. Poseidonios kannte die Germanen offenbar nur als ein in der Nähe des Rheins lebendes, den Kelten nahestehendes Volk, zu denen die Kimbern am Nordrand der bekannten Welt (Oikoumene) nicht gehörten. Auch Strabon hielt die Germanen für ein den Galliern verwandtes Volk. Nach der Reichsteilung von 395 etablierte sich im Osten des ehemaligen Römischen Reiches das Byzantinische Reich, das stark von der griechischen Kultur geprägt war. Aus den byzantinisch-deutschen Beziehungen erwähnt sei beispielhaft die Ehe des römisch-deutschen Kaisers Otto II. mit der byzantinischen Prinzessin Theophanu. Diese Verbindung wirkte sich u. a. nachhaltig bereichernd auf das kulturelle Leben im Heiligen Römischen Reich aus. Nach der Eroberung Konstantinopels 1453 durch die Osmanen gehörte der größte Teil des griechischen Sprachraums vierhundert Jahre lang zum Osmanischen Reich. Seit dem 15. Jahrhundert existiert der Gründungsmythos der Stadt Frankfurt, wonach diese in Folge des Trojanischen Kriegs als Helenopolis (griechisch: „Stadt Helenas“) gegründet sein soll, der Mythos war bis ins 18. Jahrhundert verbreitet.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικόν και Καποδιστριακόν
Πανεπιστήμιον Αθηνών

Η ιδέα της ίδρυσης Πανεπιστημίου στην Ελλάδα, υπαρκτή ήδη από τον καιρό του Αγώνα για την Ανεξαρτησία, υλοποιήθηκε στις 14 Απριλίου 1837 με την έκδοση του διατάγματος «Περί συστάσεως του Πανεπιστημίου», που οδήγησε στην ίδρυση και λειτουργία του Πανεπιστημίου Αθηνών. Είναι το πρώτο Πανεπιστήμιο όχι μόνο του ελληνικού κράτους αλλά και ολόκληρης της Βαλκανικής Χερσονήσου και της ευρύτερης περιοχής της Ανατολικής Μεσογείου.

la Présidence grecque

La Grèce présidera le Conseil de l'Union européenne durant le premier semestre 2014, avant de passer les rênes à l'Italie le 1er juillet 2014. Depuis son adhésion à la Communauté européenne en 1981 la Grèce assumera la présidence tournante de l'UE pour la cinquième fois. En savoir plus sur les présidences passées de la Grèce

La Grèce assume la Présidence du Conseil de l'Union européenne à un moment où l'Europe traverse une phase de transition cruciale. La crise financière a imposé des politiques budgétaires restrictives afin d'éliminer les défauts initiaux dans l'architecture de l'UEM, de sauvegarder la stabilité financière et de revenir à des finances publiques viables (). Cependant, l'étendue et l'intensité de la crise, ainsi que le niveau de la récession et le chômage conséquent, ont ébranlé la confiance d'une partie importante des citoyens européens aux institutions européennes et à leur capacité à

concevoir et mettre en œuvre des politiques économiques fiables et saines pour le renforcement de la croissance, visant à la récupération économique, la prospérité et des niveaux d'emploi élevés. En même temps, la mise en œuvre des politiques budgétaires d'austérité strictes a gravement affecté la cohésion sociale, en particulier dans les pays directement touchés par la crise. À ce moment important, le plus grand défi pour l'Union européenne est de stimuler la croissance, la compétitivité et l'emploi, ainsi que d'assurer la stabilité et la prospérité pour tous: pour atteindre ce but, l'UE doit réaffirmer sa mission au cœur et à l'esprit de ses citoyens. Dans ce contexte, l'Union est appelée aujourd'hui à préserver la stabilité financière à travers l'approfondissement de l'Union Économique et Monétaire (UEM), à poursuivre des politiques économiques visant au renforcement de la croissance, et à la lutte contre le chômage en renforçant,

parmi d'autres, les synergies entre la migration et le développement, ainsi que à rétablir la capacité de financement de l'économie, et des PME en particulier.

En bref, le cadre des priorités de la Présidence grecque comporte la promotion des politiques et des actions pour parvenir à la croissance, la lutte contre le chômage, la promotion de la cohésion économique et sociale et les réformes structurelles, l'approfondissement de l'intégration et de l'achèvement de l'UEM, ainsi que de relever les défis externes, y compris l'élargissement de l'Union. Les élections du Parlement européen sont encore un autre facteur qui définit le cadre de la Présidence grecque.

Principes-objectifs clés

Les grands principes qui guideront le travail de la Présidence peuvent être résumés comme suit:

1. Le renforcement de l'engagement civique et de la société dans l'UE, grâce à des politiques et des initiatives en réponse aux problèmes quotidiens des citoyens, leurs préoccupations et insécurités. Les efforts porteront essentiellement dans les domaines de la reprise économique, l'emploi, la cohésion, la mobilité des citoyens de l'Union et de la sécurité européenne, interne et externe. Le but ultérieur est le développement de l'UE dans une communauté de valeurs partagées et de «destin commun» pour tous ses citoyens, tout en préservant et en renforçant le modèle européen économique et social ;

2. L'approfondissement de l'Union, en particulier l'Union Économique et Monétaire, par la promotion de politiques et de mesures visant à redresser les défauts initiaux dans l'architecture de la zone euro, dévoilées par la crise récente. Dans ce contexte, l'objectif reste de préserver l'intégrité de la monnaie commune, sur une base solide et durable, ainsi que la sauvegarde de la stabilité financière. L'approfondissement de l'UEM aura lieu en respectant pleinement le marché unique, dans une procédure ouverte pour les États membres de l'Union qui ne participent pas dans l'euro ;

3. Le renforcement de la légitimité démocratique et la responsabilité dans l'UE, mais aussi de la collectivité et la solidarité parmi les États membres, ainsi que l'élaboration progressive de la démocratie Européenne et le renforcement des droits civils.

Tradiciones y cultura de Grecia

Grecia ha sido responsable de la creación de muchas costumbres y tradiciones en el mundo gracias al largo camino que sus ancestros dejaron para nosotros. Su mitología es importante para muchas poblaciones del mundo, y su lenguaje, creencias, arte y arquitectura se ven reflejados aún en nuestros días.

Esta gente tiene una historia larga y rica que ha dado vida a una cultura variada que continua evolucionando hoy en día. Grecia fue ocupada por persas, romanos y turcos en distintas épocas, lo que dejó una marca en la cultura del país que reflejan en sus costumbres de religión, fiestas nacionales, y una de las cosas más famosas que tienen, las bodas que hacen.

Muchas de las costumbres griegas y tradiciones tienen sus raíces en la religión cristiana ortodoxa griega. La Iglesia juega un papel importante en la vida cotidiana de los griegos, y la religión y la tradición están intrínsecamente entrelazadas.

El lenguaje de los griegos forma parte importante de muchos otros idiomas que se usan en el mundo, como por ejemplo el inglés, que es uno de los más usados y entendidos y que muchas palabras son derivados y uniones de griego, latín y español.

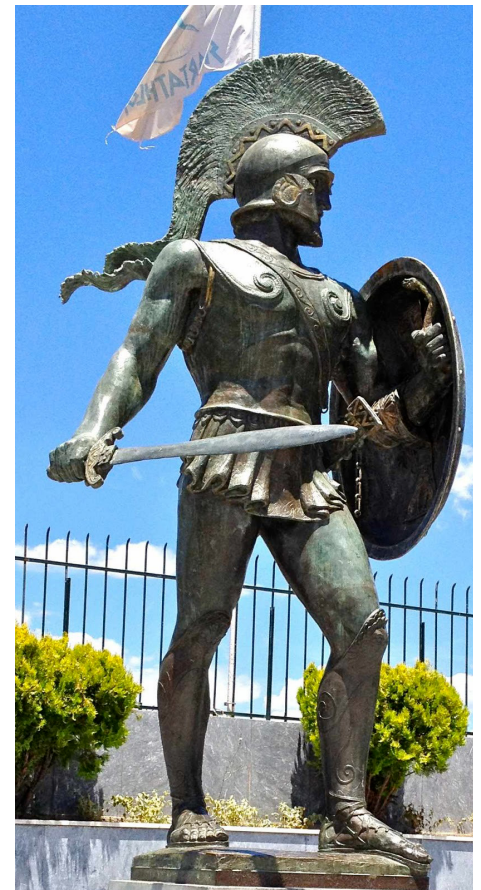
La música más popular son de Grecia son las folclóricas y los cantos gregorianos de la Iglesia Ortodoxa Griega, y también Laikimusiki, que se usa en baladas cantadas con instrumentos tradicionales como el Bouzoukis, que es una pequeña guitarra, para que todos puedan bailar como regalo a los Dioses.

La gastronomía griega tiene una tradición muy antigua y es una típica cocina mediterránea que hace uso casi exclusivamente de productos típicos

mediterráneos, como el aceite de oliva, la carne de cordero, el pescado además de verduras de gran calidad: calabacines, berenjenas, tomates y pimientos entre los más destacables.

Los griegos crearon una brillante cultura que aún pervive en nuestros días. Se les considera los padres de la Filosofía (filo, amor y sofía, saber) y los primeros científicos. Intentaron dar explicaciones racionales a los fenómenos naturales en lugar de recurrir a la religión o la magia. Concedieron una gran importancia a la educación, especialmente en Atenas. Esta es una cultura muy interesante, rica en tradiciones, que merece un estudio en profundidad.

Kiknadze Miguel

Cultural Diplomacy

Cultural in the service of international peace, understanding, trust and solidarity among peoples and states; of cultural progress in the era of economic globalization; and of the multiculturalism of contemporary societies: This is how one might summarize the content of Cultural Diplomacy, which is now seen as a tool par excellence for exercising the country's foreign policy through various expressions of our culture.

Cultural Diplomacy is aimed at the promotion of those cultural elements and historical ties that contribute to mutual understanding and respect between peoples, in this way contributing towards international peace.

One of the ways this can be achieved is through the intensification of cultural exchanges in all their forms. The Agreements and bilateral Educational and Cultural Programmes that our country promotes with third countries are the fundamental institutional framework for this purpose.

On a multilateral level, like that of UNESCO, the collective exercising of Cultural Diplomacy by member states of an organization, in the framework of pursuing its declared global goals, contributes to the protection of global cultural heritage and intercultural dialogue, as well as to the acknowledgement of our common global challenges.

Greek Cultural Diplomacy is therefore aimed at pointing up, promoting and utilizing a universal value system for interstate relations – on a bilateral and multilateral level – based on the universality of Hellenic Culture.

The preservation, promotion and utilization of our rich tangible and intangible cultural heritage, within and beyond our borders, in the context of the implementation of, among other

things, the UNESCO Conventions, constitutes, for the above purpose, the most effective means for exercising Cultural Diplomacy. Greece is promoted through historical international events like the Olympic Games and Marathons, or institutions that have been globalized, like the institution of designating Cultural Capitals. Finally, a vital role is played by civil society, the organizations of which, on the local, national and international level, are in a position to contribute catalytically to the achievement of the aforementioned goals of Cultural Diplomacy. This is what we call Public Diplomacy, in which we might include, more specifically, Educational Diplomacy, a Greek example of which is described below.

ქართველები საბერძნეთში

ქართველთა განსახლება უკანასკნელ ათწლეულში განხორციელებულ ემიგრაციას უფრო მეტად სოციალური ხასიათი ჰქონდა, რასაც საფუძვლად ედო საქართველოში პოლიტიკური კრიზისით, ეთნოკონფლიქტებითა და გარდამავალი ეტაპით გამოწვეული სოციალურ-ეკონომიკური პრობლემები. ამ მიზეზების გამო, საქართველოს მოსახლეობის არც თუ ისე პარატარა ნაწილი წავიდა საბერძნეთში. ოფიციალური მონაცემებით ამჟამად საბერძნეთში 150 000, ხოლო დაუზუსტებელი ინფორმაციით კი 300 000 საქართველოს მოქალაქე ცხოვრობს. ძირითადად ისინი სოციალური (შრომითი) მიგრანტები არიან. მათი უმრავლესობა ქ. ათენსა და ქ. თესალონიკში ცხოვრობს.

აგრეთვე, ბევრი ქართველია ქ. ნავპლიოსა და კუნძულ კრეტაზე. მათი უმეტესობა ქალები არიან.

გამოჩენილი ქართველები

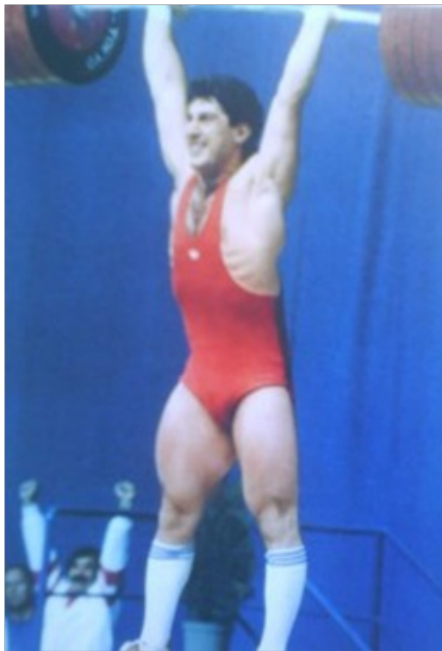
კახი კახიაშვილი–ქართველი, შემდგომში ბერძენი ძალოსანი. ოლიმპიურ თამაშებში სამჯერ მოიპოვა ოქროს მედალი. პირველი მედალი 1992 წელს ბარსელონაში მოიპოვა. შემდგომში, ატლანტაში 1996 წელს და სიდნეიში 2000 წელს - უკვე როგორც საბერძნეთის მოქალაქემ. მან აგრეთვე მოიგო სამი მსოფლიო ჩემპიონატი (1995, 1998, 1999). ორჯერ იყო მსოფლიო ჩემპიონატის ვერცხლის პრიზიორი. თავისი კარიერის პერიოდში კახი კახიაშვილმა შვიდჯერ დაამყარა მსოფლიო რეკორდი.

გიორგი შერმადინი - ქართველი პროფესიონალი კალათბურთელი. ამჟამად საბერძნეთის ყველაზე დიდ საკალათბურთო კლუბში პანათინაიკოსში თამაშობს

ილიას ილიადისი (ჯარჯი ზვიადაური) - ოლიმპიური ჩემპიონი ძიუდოში.

კახი კახიაშვილი-სამგზის
ოლიმპიური ჩემპიონი

ცნობილი ქართველი
ოლიმპიური ჩემპიონი კახი
კახიაშვილი დაიბადა და
გაიზარდა ცხინვალში.
პარადოქსია,რომ
თავდაპირველად იგი
ფეხბურთის თამაშით
იყო გატაცებული. მისი
ნამდვილი მოწოდება
კი აღმოაჩინა კახის
მეზობელმა და მწვრთნელმა
ვანო გრიჭულოვმა. უნდა
აღინიშნოს,რომ კახიმ
თავაულებელი შრომის
ხარჯზე მოახერხა მიეღწია
ისეთი წარმატებებისათვის
როგორიცაა: დარბაზის
ჩემპიონობა,საბჭოთა
კავშირის გუნდის წევრობა
და უკვე 1988 წელს
კახი გახდა მსოფლიო
ჩემპიონი ახალგაზრდებს
შორის,რომლის შემდეგაც
იგი მიიწვიეს ოლიმპიურ
ნაკრებში,სადაც

მონაწილეები ემზადებოდნენ
სეულის ოლიმპიური
თამაშებისათვის,თუმცა
ამ პერიოდში კახი არ
იყო საკუთარ ძალებში
დარწმუნებული და უარი
განაცხადა მონაწილეობის
მიღებაზე,თუმცა
აგრძელებდა ვარჯიშს.
ამ პერიოდს დაემთხვა
ისიც,რომ ცხინვალში
მდგომარეობა დაიძაბა
და იგი იძულებული გახდა
თბილისში წამოსულიყო
და აქ გაეგრძელებინა
ვარჯიში.ამ პერიოდს
დაემთხვა ისიც, რომ კახი
როსტოვში განამწესეს ჯარში
სამსახურისათვის,სადაც
კვლავ აგრძელებდა
ფიზიკურ მომზადებას
, რათა მონაწილეობა
მიეღო ბარსელონას
ოლიმპიურ თამაშებში
,თუმცა პრობლემას
წარმოადგენდა ის, რომ
საბჭოთა კავშირის დროშის
ქვეშ გამოსულ მოასპარაზეს
ლამის მოღალატედ
მიიჩნევდნენ. საქართველოს
კი ამ დროისათვის საჭირო
ლიცენზია არ ჰქონდა.
მხოლოდ დსთ-ს
შემადგენლობაში
საქართველოს განევრიანების
შემდეგ მიეცათ ქართველ
მოასპარეზებს საშუალება,
გამარჯვების შემთხვევაში
აღემართათ საქართველოს
დროშა ,თუმცა კახი
კახიაშვილთან დაკავშირებით
განაცხადში შეცდომით
ეროვნება რუსი ჩაწერეს
და მისი დაჯილდოვების
დროს რუსეთის დროშა
აღიმართა, მან კი დროშისა
და ჰიმნის გამოცვლა
ითხოვა. ეს იყო სრული
ზეიმი საქართველოსთვის

და როგორც მან ინტერვიუში
აღნიშნა ამ გამარჯვებას
უძღვნიდა ქართველებსა და
თავის ხალხს ოსეთში.

საბერძნეთში კახი
1994 წელს გაემგზავრა და 16
წელი იქ დაჰყო. მოგვიანებით
მშობლებიც იქ გადაიყვანა.
ათენში გადასვლის შემდეგ
მისი სპორტული ზრდის
ტემპი არ შენეებულა
და ფაქტობრივად ყველა
დიდი შეჯიბრება მოიგო,
1994 წლიდან 2000
წლის ჩათვლით. მისი
თქმით საქართველომ
საფუძველი მისცა
ჩამოყალიბებულიყო როგორც
სპორტსმენი,საბერძნეთმა
კი განვითარების
კარგი საშუალება
მისცა, სწორედ მაშინ,
როდესაც საქართველოს
ყველაზე მეტად უჭირდა
საბერძნეთმა შეიფარა დიდი
ნიჭისა და პერსექტივის
მქონე ახალგაზრდა,
ქართველი სპორტსმენი.
საქართველოში კი 2004
წლის ბოლოს დაბრუნდა
და ორმაგი მოქალაქეობა
მიიღო. როგორც თავად
აღნიშნავს საბერძნეთში
თავდაპირველად ძალიან
გაუჭირდა და მხოლოდ
საყვარელმა საქმემ და
მიღწეულმა წარმატებებმა
გადაარჩინეს, „საქართველო
ჩემი პირველი სამშობლოა,
საბერძნეთი კი – მეორე.
დარწმუნებული ვარ,
ქართველ გულშემატკივარს
ისევე უხაროდა
თანამემამულის მიერ
საბერძნეთში მიღწეული
წარმატებები, როგორც
ბერძნებს. ჩემს გამარჯვებებს
ერთნაირად ვუძღვნიდი
ორივე ქვეყანას“.

ილიას ილიადისი

საბერძნეთის სახელით მოასპარეზე ოლიმპიური, მსოფლიოსა და ევროპის არაერთგზის ჩემპიონმა ჭიდაობა ძიუდოში ილიას ილიადისმა (ჯარჯი ზვიადაური) 2012 წლის ლონდონის XXX ზაფხულის ოლიმპიური თამაშების ბრინჯაოს მედალი "მანუგეშებელის" ყოვლადწმიდა ღმრთისმშობლის სასწაულთმოქმედ ხატს მიუძღვნა. ვატოპედის წმიდა და დიდი სავანე მოინახულა ოლიმპიურმა ჩემპიონმა ძიუდოში ილიას ილიადისმა სავანის წინამძღვარს არქიმანდრიტ ეფრემს მან გადასცა თავისი ოლიმპიური მედალი, რომელიც მიუძღვნა "მანუგეშებელის" ყოვლადწმიდა ღმრთისმშობლის სასწაულთმოქმედ ხატს.

◆ მის საბერძნეთი 2013 ანასტასია სინდიროშვილი ◆

სპეცგამოშვება მოამზადეს საქართველოს საპატრიარქოს
ნმ. ანდროა პირველწოდებულის სახელობის ქართული უნივერსიტეტის დიპლომატიური კლუბის წევრებმა:
ელენე ლომიძემ, თათია ხუნტუამ, ანი კვირკველიამ, ნათია სადღობელაშვილმა, სანდრო ბარკალაიამ, ლევან ლაგვილაშვილმა.

იდეის და პროექტის ავტორი: პროფესორი ავთანდილ კიკნაძე

დიზაინი და ფოტო მასალა: დიმიტრი გვიანიშვილი